

JAARBOEK

VAN HET

EUROPEES

GENOOTSCHAP

VOOR

MUNT- EN

PENNINGKUNDE

INHOUDSTAFEL

Verantwoordelijken van het EGMP en afdelingen van het EGMP	I
Verslag van de AV van het EGMP FV in Izegem (28/V/2022)	VI

Laurens AERNOUT	
Recyclage van kopergeld onder Leopold I en II	1
Jean-Luc DENGIS	
De denieren van Herstal van Hendrik I, hertog van Brabant	3
Jean ELSEN	
De Mesopotamische ‘wol- <i>mina</i> ’	15
Arnaud GRISPEN & Laurens AERNOUT	
Gouden medailles van de Expo 58 – Een onbekende ‘Manneken Pis’-variant (type 1A)	59
Jan MOENS	
De proefstukken op naam van Péligot (1872)	60
Rombout NIJSSEN	
Het gebruik van een zilveren gedenkpenning als betaalmiddel (1764)	66
Huguette TAYMANS	
Een plakiet met het standbeeld van Jacob van Artevelde	72
Domitilo TRISTÁN JOVER & Jan MOENS	
De muntschat van Westwoud (tweede helft 16 ^{de} eeuw)	81
LUC VAN EECKHOUDT	
Een overzicht van Augustijnse medailles	133
Johan VAN HEESCH	
Devotiepenningen en hun makers: Antwerpen, Hoboken en Adinkerke (17 ^{de} -18 ^{de} eeuw)	162
Ronald VAN UDEN	
De numismatiek van het beleg van Rijsel in 1708	184
LUC VANDAMME & Jan MOENS	
Een tot nog toe onbekende munt/proefslag van de Luxemburgse 1 frang type ‘Maaister’	214

OPGETROCKEN IN SPECIE VAN EENEN SILVEREN VREDESPENNINCK – HET GEBRUIK VAN EEN ZILVEREN GEDENKPENNING ALS BETAALMIDDEL, OVERREPEN, 1764

Rombout NIJSSEN

IN DE ACHTTIENDE EEUW werden geldbedragen in Tongeren uitgedrukt in guldens, stuivers en oorden. Betalingen gebeurden met munten van verschillende types, in verschillende legeringen en met verschillend gewicht.

Niet altijd echter werden enkel munten gebruikt om betalingen te verrichten. In principe kon dat met ieder voorwerp, zolang koper en verkoper het eens waren over de waarde van dat voorwerp en beiden bereid waren het bij een bepaalde transactie als betaalmiddel te gebruiken. In feite viel het zelden voor dat voor een betaling iets anders werd gebruikt dan munten waarvan de monetaire waarde officieel was vastgesteld. Het *gichtregister* van de schepensbank van Overrepen (nu een deelgemeente van Tongeren) uit de tweede helft van de 18de eeuw bevat evenwel een transscriptie van een notarisakte van 20 juli 1764, waarin een zilveren gedenkpenning vermeld wordt als betaalmiddel. In een gichtregister registreren schepensbanken de overdrachten van rechten op onroerende goederen in hun ambtsgebied. Omdat dit soort vermeldingen zeldzaam is, wordt in bijlage de tekst *in extenso* weergegeven.

De tekst vangt aan met een notitie van twee schepenen van Overrepen, Hamelars en Bellefroid, waarin die verklaren dat Joannes Daenen zich op 24 juli 1764 bij hen aangeboden heeft met het verzoek de inhoud van een akte van notaris Laurent Guillielmus Vandermeer van 20 juli te *approberen en realiseren*, wat de schepenen ook gedaan hebben. Door die *approbatie en realisatie* verklaarden de schepenen dat zij kennis hadden genomen van de inhoud van de akte, en dat er geen wettelijk bezwaar was tegen de inhoud ervan. De partijen die betrokken waren bij de verkoop die in de akte beschreven wordt, kregen daardoor meer rechtszekerheid. Mocht er nadien ooit discussie ontstaan over de inhoud van de akte, dan konden de betrokkenen zich op de schepenen van Overrepen beroepen om recht te laten geschieden. Voor alle zekerheid werd de notarisakte woordelijk overgeschreven in het gichtregister van de schepensbank.

In de akte verklaart notaris Vandermeer uit Tongeren dat op 20 juli 1764 twee partijen voor hem verschenen zijn in zijn woning in de Maastrichterstraat. De eerste partij wordt vertegenwoordigd door Godefridus Poemans en zijn echtgenote Joanna Vandersavel, Joannes Milisen en zijn echtgenote Maria Catharina Poemans, de priester Godefridus Rubens en Petrus Milissen. Godefridus Poemans treedt in eigen naam op, terwijl zijn echtgenote daarin toestemt, Joannes Milisen treedt op

Bent u geïnteresseerd in het vervolg van dit artikel?

***Neem dan contact op met het EGMP
voor de aankoop van het Jaarboek 2022***